

conuerti uoluerunt ab omni
rectate sua. Habent cer
uicibus & scelerum maledictio
ne praesentant. ut nihil
suis meritis tribuan
t. deprecantur. de his in
timelis uti uita est tanta
nullis quod de talibus aut
unt scilicet de uirtute inuit
ostendit in scripturis. Nihil
in mundo est in se scilicet
nullo necessarium si quis
eque quod in quod nomina
tunt. Illi autem neglegere
unt alius in nulla sua.
in morte sua; Amiserunt

tantum ad sustentationem. huius pro
sentis prominent uita: quod est mundi
delectatione spiritus animalis. parat a pro,
Vnde dicitur; At illi in ceteris. & abierunt
aluis in nulla sua alius ad iniquitatem
ne sua; In nulla te est. In terrene
inmoderate incurrere. In negotia
tione uero te est ad honorem uero ietu
latum licet in hunc. Quia enim
aluis in tentus labor terrene. alius
uero mundi huius ad honorem. delectus
mysterium incarnationis dominicae
pensare. & scilicet in illi uiuere dissimu
lat quasi actuali uel negotium p
gens. uenire ad regis in praesentia seculi
In plerumque quod est quod in similli
uocantur in inuenit. inuenit

Continetur hoc Volumine
JURCANI LIDDELI SCOTI
Disputationes,

Theses Logicae

Propositiones Astronomicae de diebus et Annorum differentijs

De facultate Vegetante.

De Philosophia ejusq. Instrumentis.

In IV. Meteororum de Misi generatōe . . . Diss. I.

In IV. Meteororum de Concoctione . . . Diss. II.

Dissp. Pathologicarum, I. de Morbis.

II de Caus Morbor in græ.

V.

VI.

IIIX.

Dissp. posterior de Praesagijs

de Peste diss. prior.

De Natura et Facultatib. medicamentorum.

De Compositione et Preparatōe medicamentorum.

De Arthritide.

De ratione Purgandi.

De Phlebotomia, Hirudinib., Scarificatione

de Febris Natura diss. I.

de Febris II.

de Febris III.

DISPUTATIO
MEDICA
DE VARIOLIS
ET MORBILLIS.

Quam
ASPIRANTE DEI OPT. MAX.
GRATIA.

PRAESIDE
IOHANNNE BOKELIO
MEDICINAE DOCTORE ET IN
INCLYTA ACADEMIA IVLIA PRO-
fessore ordinario, publice xvi. Augusti, ho-
ra, locoq; solitis tueri co-
nabitur.

THOBIA S COBERVS GOR-
LICENSIS.



HELMAESTADII
Excusa per Iacobum Lucium, Anno 1598.

*Doch, ein so ornatisches
Valentino Mylo S.S. Theologie
studiosissimus amico suo Thomaes
uisanti et Iohannis Cerysino
dote Cobers*





AMPLISSIMIS VIRIS
SAPIENTIA, AVTORITATE, EX-
CELLENTI PRVDENTIA, OMNIQVE
VIRTVTVM GENERE ORNATISSIMIS,
Domino Consuli GEORGIO SCHMIEDT, Dominis
Consularibus, ELIAE MELTZERO, & IOHANNI
GLVCKIO, Senatoribus deniq; omnibus, Inclytæ Rei-
publicæ GORLICENSIS, DOMINIS,
ac fautoribus suis plurimum
colendis

S. P. D.

Actatur hinc inde Antisthenis Atheniensis illius
Philosophi, viri amplissimi & consultissimi, dictum
haud ignobile: ἀξίεραστis ὁ ἀγαθῆς: quo bonorum vi-
rorum patrocinium suscipiens: illos omni favore di-
gnos esse contestatur. Quod quamuis ille de omnibus in-
nocentis, probatæq; vitæ hominibus pronunciarit: tamen constat: cen-
gemma gemma, nitore, valore, vig, insitâ antecellit: non mediocribus li-
mitibus inuicem bonos dirimi, distinguq; posse. Enimvero si in heroi-
ci animi fomitem, æthereus, cælestisq; ille igniculus, & si immula literis
humanioribus illustrior reddita, penitus irrepsit: tunc tantis actionum
prestantiis mens exastuat, efferuescitq;: ut etiam utilitates plurime,
ad usum mortalium spectantes, his quasi radiis illustrata, coruscent, vi-
goremq; suum, unicâ sapientiâ contineri, salutemq; stabiliri fatean-
tur. Quod si præterea animi mansueti, politiorisq; dotes, ita conspira-
uerint: ut in portum dignitatis, honorumq; mens delata, puppim ta-
men omnium affectuum, gubernaculo adherens, moderari gesti.at: tunc
actionum omnium tacita comprobatio, maximum erga bonos illos fauo-
rem, amoremq; volentibus excitat: nolentibus etiam extorquet. *Quis
enim*

Handwritten notes in a cursive script, likely a library or archival stamp, located at the bottom of the page.



enim grande supercilium, fastumq³, rebus prosperè cedentibus conuas-
satum, confractumq³, non admiretur? cum aliàs, occasione data, morta-
les ad frena superbia laxanda pronissimi esse soleant. Et ego quidem,
viri amplissimi & consultissimi, quotiescunq³, in Repub. vestrà cultissi-
mâ, patriâ mea suavisimâ, civium bonorum, integritatem cum splendo-
re fuentium, ovodov non mediocrem confluisse recordor: temperare
profecto mihi nec valeo, nec debeo: quin mihi gaudeam: patriâ verò
gratuler. Satis enim patet: quâ fide: quâ vé industriâ, tempestate lu-
ctuosa obortâ: rebus titubantibus; ad communem iuvandam patriam,
boni omnes conspirauerint. Et illa quidem ad procellas præcauendas,
sentinam exhauriendam, vela deniq³, reparanda, omnium promptitudo:
tandem effecit: ut tam expectatis halcyoniis commode fruamini. Quas
tamen vestrà, viri consultissimi, ope, industriâ, & consilio inductas fuisse,
tantum abest, ut negem: ut etiam vobis non antesignanis, Saxum Sisy-
phi reliquos agitatuos fuisse affirmare non erubescam. Optima igitur
spei, & fiducia signum est: quod vestris humeris, viri prudentissimi, o-
nus hoc est impositum: est felicitatis & vigilantia: quod hætenus huic
officio cum laude præfueritis: est integritatis: quod equis lancibus iu-
stitia patriâ moderetur: est candoris & ταπεινοφροσύνης: quod absq³
superbiâ, protentosaq³, ostentatione hoc munus subeatis: summa denique
est prudentia: quod laudatissimâ Republicâ literariâ, posteritati et-
iam consulere conamini.

Quæ quidem omnia, cum non modo boni viri, sed optimi, & inte-
gerrimi nomen mereantur: iniuriosus profecto essem tam in patriam,
quàm in vos: si non summo honore, vehementissimoq³, amore V. A. o-
mnibus anteire conarer. Conatui autem meo refragari videbatur: cur-
sa illius mea suppellectilis recordatio: quæ, quamvis amoris mei flam-
mas obruere non poterat: tamen ad honores vestros adaugendos, me-
amq³, promptitudinem erga V. A. declarandam, vel nihil, aut parum
mihi relictum esse admonebat. Obstabat etiam, haud equum quorundâ
iudiciû: apud quos, si laudes vestras optimè meritas decantassem, amor
me potius vehementiori indulsisse, quàm veritatis vestigia observasse,
suspicionem eram incursum. Nec defuturi videbantur, qui, si par-
cius de V. A. laude dixissem & delibassem, parum concinnum rerum
æstimatorem me censuissent. Feci igitur, quod debui, & potui, viri cla-
rissimi; ut harum thesium dedicatione, mei saltem erga vos animi, cha-
racter-

raftere expresse, cetera ad commodius tempus à me reservari, animum
inducere queatis. Nec has quidem theses sub Clarissimo & excellen-
tissimo viro Domino Doctore IOHANNE BOKELIO præ-
ceptore meo in aeternum colendo, disputandas absq; omne sub V. A. au-
spiciis in publicum prodire volui. Sicut enim natura, in hoc morbo fœ-
luciter sæpius ad materia vitiosæ expulsionem insurgit: Sic V. A. quam
maximè defecatam, & ab omni improborum hominum colluvie repur-
gatissimam Rempub. administrare optavistis: & laus superis, votorum
vestrorum sæpius compotes facti, palmam, gloriamq; maximam inde re-
portastis. Quam quidem ut etiam in posterum reportetis: ut subdito-
rum animos promptissimos experiamini: ut fœliciores bona fortuna af-
flatus sentiatis: ut integritati sicut hætenus innigiletis: ut candore &
humanitate cunctis exemplo esse pergatis: ut deniq; Mecenates, fau-
toresq; studiorum, benè mereri de liberalium artium alumniis vobis gra-
tulemini, ardentissimè opto: DE V. M. Q. OPT. MAX. toto pectore
rogo. Valete patres patria, & mihi studiisq; meis, ut hætenus, faue-
re pergite: meq; olim id ipsum quod iam expeto, vobis amplissimis vi-
ris, & patria charissimæ declaraturum eò magis credite; quò magis
V. A. promptitudo & integritas, animum ad recompensationem para-
tum, quasi calcaribus quibusdam instigare potest. Dabatur ex
Academia IVLIA qua est Helmstadij VII. Idus Augusti An-
no 1591.

V. A. E. & P.

Observantissimus

Thobias Coberus.

THE-

T H E S E S
DE VARIOLIS ET MORBILLIS

I. Thesis

SI morbi alicuius epidemij, contagium formidandum est: Si vehementia infringenda; si malignitas fugienda: Si deniq; symptomata ipsa abominanda sunt: Certè variolarum, morbillorumq; doctrina medico diligentius erit excutienda.

2. Variolæ enim & morbilli, cum quod populariter grassantur; tum etiam vehementiâ, malignitate, foedisq; cicatricibus nullo ferè morbo acuto cedere deprehenduntur.

3. Variolæ autem à varis, quibus quodammodo similes sunt, nomen sunt sortitæ: Morbilli vero à lue quadam morbidi pecoris appellationem asciuerunt.

4. Sunt autem variolæ & morbilli exanthemata, maculæ, vel tubercula, totum corpus infestantia, maximè puerorum; sanguinis ebullitione spontè efflorescentia; cum febre malignâ impetuosâ, vel lentâ, pruritu, dolore, ac ichoroso pure cutem afficientia.

5. Etsi autem materia variolarum & morbillorum sit penè communis: quamuis per totum corpus erumpendo conspirent: licet cum pruritu, & dolore non multum dispari prodeant: tamen in multis non sine manifestis notis discrepare est manifestum.

6. Variolæ enim altius protuberant: abscessum faciunt; à materia crassiore, sanguineâ, & ichorosâ eleuantur: tardius in lucem prodeunt: longiori tempore curæ reluctantur: deniq; cutè fædis cicatricibus conspurcant: Morbillis interim delitescentibus; aut vix exquisitori tactui obuijs: nullum abscessum facientibus: ex tenui, bi-

*Differentia
Variol. &
Morbill.*

liosâ, calidâq; materiâ efflorescentibus : & idcirco cele-
rius erumpentibus : citiusq; curam admittentibus : de-
niq; absq; vllis cicatricibus foedisq; vestigijs disparenti-
bus.

7. Sunt & aliæ duæ exanthematum species : substan-
tiâ, qualitate, & figurâ ab alijs, & à se inuicem distinctæ.

8. Prior species paucis erumpentibus se prodit, ijsq;
durissimis : aliâs tamen sæuioribus symptomatibus cari-
turis : ni crassitie materiæ, conatus naturæ expellentis
retardaretur. die Steinpocken

9. Altera species est eorum quæ ὄσπια Græcis vocan-
tur. Humore enim aqueo vsq; adeò turgent, vt oui ma-
gnitudinem aliquando adæquent. die Windpocken.

Causæ.

10. Causæ variolarum & morbillorum aliæ sunt καταρληκῆς externæ : aliæ sunt πνευματικῆς internæ.

11. Efficiens causa est πνευματικῆς : Materialis par-
tim interna, partim externa : Formalis autem & finalis
sunt internæ.

12. Efficiens causa est singularis quædam cœli & aëris
constitutio ; quæ primum Arabum tempore in genere
humano hunc morbum induxit ; qui & tunc grassari po-
pulariter cœpit :

13. Hæc autem aëris constitutio, dispositione tali se-
mel conquistâ ; pabuloq; accommodato sustentata per
contagium, factum est malum hæreditarium.

14. Causa materialis est sanguis menstruus, sanguini
humano permixtus. Quæ quidem mixtio, aut ipsius
mixtionis exacerbatio duplici modo consideratur.

15. Aut enim prægnans prauâ victus ratione vtens,
ineuitabile virus infecti menstrui foetui instillat, & infun-
dit.

16. Aut puer editus, cibis prauis succi vtens, & in-
tem-

temperantiâ fomitem ad concipiendas flammâs huius
luis congerit.

17. Formalis autem variolarum & morbillorum cau-
sa, est ipsa sanguinis commotio, vel ebullitio & feruor.

18. Finalis causa est; ad humoris prauis separationem,
& expulsionem, humorumq; repurgationem ipsius na-
turæ, & caloris natiui fortioris à quantitate materiæ, &
qualitate laceffiti conatus.

19. Signa variolarum & morbillorum sunt duplicia:
αἰτιατικὰ futurorum & *διαγνωστικὰ* præsentium.

20. Signa autem futuri contagij variolarum & mor-
billorum erunt. Ver vel æstas calida cum multa humidi-
tate, austris flantibus: tùm verò ætâs puerilis si febris
continuis correpta fuerit.

21. Cum verò de dorso, capitis, & oculorum dolore,
languore totius corporis, timore in somno, angustia an-
helitus, de pruritu narium, sitiq; vehementiore ægri cõ-
questi fuerint: si tremere illos, & nolentes lacrimas cum
rubore leni oculorum, vel splendore saltem, emittere, in
facie rubere, pandiculationibusq; continuis, tussiq; sic-
ca, vel rauedine vexari videbimus: aut sternutare illos,
ronchosq; attracto aëre edere audierimus: pectorisque
angustias sentiat æger: tunc procul dubio variolas aut
morbillos erupturos pronunciabimus.

22. Signa *διαγνωστικὰ* sunt: Febris vehemens, deliriũ,
stillantes oculi lacrumis: urinæ sæpius sanorum similes:
pulsus magnus, celer, & inæqualis: aluus nonnunquam
dura vel cita; pruritus vehementior vrget: pòst tuber-
cula rubra tam in variolis, quàm in morbillis apparent.

23. Protuberant tamen in variolis magis: donec in
medio albescere incipiunt: quod quamuis præsentem
suppurationẽ designat: tamen raro absq; ingenti naturæ
& materiæ peccantis luctâ maturari solent. In. ò

Signa.

24. Imò etsi celerius prodeant : tamen propter materiam acrem, pusq; ichorosum, cutis erosio, & defœdatio erit metuenda.

25. Morbillorum autem materia, quia subtilior magisq; dissipabilis est, potius diffunditur, quàm protruditur, atq; ab hac sollicitudine medicum liberat.

26. Sunt & alia signa *περυσια*, Variolarum quædam sunt salubres, quæ citò erumpunt ac maturantur: aliæ lethales quæ vix prodeunt aut non absq; grauissimis symptomatibus, syncope magnâ præcordiorû angustia, & graui tussi: aliæ sunt mediæ naturæ; variolæ, sunt ferè maioris difficultatis, quàm morbilli.

27. In vtrisq; tamen color albus magis probatur. Quo verò magis ad nigredinem declinauerit, eò periculum est manifestius.

no 28. Etiam in declinatione, cum iam incrustatæ variolæ decidere incipiunt, mori posse quosdam statuimus.

29. Melius est autem febrî superuenire variolas & morbillos: quàm his existentibus febrî augeri.

Cura. 30. Sequitur praxis paucis notata: Omnis curandi hunc morbum indicatio desumitur à natura ipsius morbi.

31. Morbus febris est cum expulsione materiæ peccantis critica frequentius. Febris igitur principio rationem habemus. Exhibemus primò ea quæ refrigerant & calorem febrilem mitigant, quod fit venæ sectione, si res patiatur in adultis, præmissò vel clystere leni, vel balano, vel leni solutiuo, ex Manna, Cassia, Syr. ros. solut. & similibus quibus non fit humorum maior agitatio, aut ab exterioribus ad interiora rursus retractio. Pluribus placet nihil horum fieri, sed naturæ omne negotium committendum esse, quod facile in fluxum ventris incidant ægri, soluen-

soluentibus medicamentis ad interiora materiã retractã.
Vena Mediana dextri brachij commodè inciditur, ac in
plethoricis plusculum sanguinis imprimis verno tem-
pore subducitur, quo sanguinis feruor nonnihil remitti-
tur.

32. Infans si lacteat, Nutrici cura adhibenda, & si ple-
thorica fuerit, & huic vena secanda.

33. Secundò, naturæ conatum in expellendo mate- //
riam peccantem iuuamus: Quo enim natura vergit eò
humores ducere oportet. Facimus id arcendo ab ægro
aërem frigidum, & pannis rubeis ipsum contegendo.
Modus tamen in his seruetur; ne aëris calore febris au-
geatur. Bonum igitur corpus pannis tegi & contra fri-
gus muniri: At ratione febris aër ne sit præter modum
calidus.

34. Tertiò, lenes ciemus sudores, tùm ratione febris, //
vt calor febrilis facilius ac citius expiret, tùm vt ad po-
ros cutis materia trahatur, vtque per insensilem per-
spirationem eius aliquid & per sudores simul euacue-
tur.

35. Sudores mouentia sunt, attenuantia humores, &
aperientia, quibus addimus aliquando, vt feruor & ebul-
litio quando est vehementior & materia subtilior, ea quæ
nonnihil exiccant, & humorum ebullitionem reprimunt.
Attenuantia sunt & sudores mouentia, hordeum cum ca-
ricibus decoctum, cum pauco semine foeniculi, caricæ
pingues, sem. foeniculi, anisi, Carui, Rad. Apij, foenic. Gly-
zeryzæ, crocus & similia. Sic aqua foeniculi sola sudores
mouet.

36. Feruorem quæ restinguunt immodicum sunt Lé-
tes, Tragacanthum, Lacca, Dactyli, & similia, quæ addes
superioribus, vt humores etiam subtiliores & feruentio-

B res

res contemperentur & inspissentur nonnihil. Si lacteat puer ficus comedat largius & semina foeniculi ac anisi Nutrix.

^{IV.} 37. Quartò, diætam præscribimus conuenientem: Febris ratione exhibemus ptisanam cum Saccharo, vel pauco oxylacharo, nisi adsit fluxus alui vel faucium exulceratio. Amygd. cum sem. frig. si magna sit febris, præparato cum hordei cremore tenuissimo. Ius pulli cum limonibus decocti. Sic auenatum datur: Decoctum lentium excorticorum, si magna sit ebullitio, nisi alius immodicè fluxerit. A vino abstineant: potus sit cereuisia tenuior, vel in qua ficus decoctæ sint: vel cremor ptisanæ tenuior cum saccharo vel Diatragantho præparatus.

^{V.} 38. *Symptomata* Quintum quod in hac cura faciendum, est symptomata quæ difficilia & grauiasæpius esse solent, in hoc morbo corrigere vel remouere.

^{VI.} 39. *fa.* Symptomata autem sunt. Malignitas ipsius febris, oculorum læsio (plures enim visu priuatos ex variolis, quæ magis oculos, quàm morbilli infestant, vidimus) faucium inflammatio, & excoariatio, Raucedo, tussis grauis, pulmonum corrosio, ex quo sæpius Empyema & Phtisis, Narium & oris exulceratio, Aphthæ difficiles, Nigredo & asperitas linguæ, vomitibus, alui fluxus foedus, qui aliquando criticus, ac intestina excoariat sæpius, Mictus sanguinis & similia, quæ accidunt ægris ex acrimonia humoris ad intestina vel renes delati, quando per cutem natura vniuersam materiam expellere nequit.

^{VII.} 40. *Eorumq; Cura.* Malignitati occurrimus, syrupo de limonibus, de acetositate citri, Cornu Ceruino vsto, bolo armeno vero, frigidis & siccis corroborantibus, & putredini resistentibus, Syrupo de succo acetoso, Rob de ribes, Syrupo de agresta, & similibus. Ab

41. Ab oculis malum auertimus, ne tam frequentes in iis nascantur, Aqua rosata, in qua Sumach parum sit decoctum vel aq. lactucæ, plantaginis & euphragiæ, vel aqua rosata cum pauco croci vel camphoræ. Sic Smaragdo, Saphyro & auro oculis sæpius circumducto.

42. Nares defendimus odore aceti rosati, in quo rosæ sunt decoctæ. Aures oleo rosaceo.

43. Pro gutturis & oris defensione utimur repellentibus, refrigerantibus, astringentibus, & modicè abstergentibus, Aqua plantaginis, lactucæ, acetosæ, Prunellæ, Caprifolij: Decocto hordei cum seminibus citoniorum, quod nonnihil mitigat acrimoniam, & simul abstergit, addendo aliquando scabiosam, ob malignitatem, cum Syrupo de rosis ficcis, melle rosato, Diamoro, Syrupo Myrthino, granatorum & similibus. Exulceratio si contingat, utimur lacte calido, imprimis caprino vel detur rosatum Iuleb continuo bibendum cum decocto hordei.

44. Ad pectoris & pulmonum defensionem, conuenit Syrupus violatus, adiectis speciebus Diatragacanthi frig. vel saccharo penidio ac Amylo, ad humoris acrimoniam retundendam.

45. Ad alui fluxum si immoderatus fuerit, utimur astringentibus primò leuiter. Conserua rosarum veteri. Rob de ribes, quibus addimus aliquid trochiscorum, de spodio vel terra sigillata: vel utimur aqua hordei chalybeata, vel in qua aurum est aliquoties extinctum.

46. Postremum in cura variolarum est conueniens maturatio, exsiccatio, & deterfio, ne foeda vestigia relinquunt in facie.

47. Quando igitur maturæ sunt, quidam acu aurea vel argentea aperiendas variolas suadent. Alij forcipe

concidendas, vt latius fiat foramen, & materia omnis cō-
modè effluat, ne arefacta vestigia cuti imprimat.

48. Sunt qui, vt citius maturentur fouendas volunt
decocto aliquo emolliente & coquente, suauius calefa-
ciente & humectante, vt decocto hordei excorticati cum
floribus chamomilla, caricibus, passulis, tritico, sem. al-
theæ, lini, foenogræci, & similibus, quo imbutam telam li-
nant & tepidè faciei imponunt, eodemq; decocto abster-
gunt.

49. Alij neq; confingendas ab ipso ægro, vel astanti-
bus pertundendas esse volunt, sed negocium totum na-
turæ committunt.

50. Si verò maculas vel vestigia tetra relinquāt, quo-
modo ea delenda, & cutis rursus complananda sit, paucis
notant practici: quamuis res sit difficilis & operosa.

51. Ne relinquuntur vestigia, præcauere melius est o-
leo amigdalorum dulcium vel amararū recens expresso.
Dicitur id feliciter facere si eo inungantur, quod dolores
leniat, asperitates mitiget, & variolarum casum accele-
ret, priusquàm crusta aridior fiat, & cicatrices, foveas, vel
vestigia, diutius cuti adhaerens, ei imprimat.

52. At si relicta sint vestigia, ea quæ abstergunt, emol-
liunt, cutemq; applanant, conueniunt; cuiusmodi est de-
coctum hordei cum malua & seminibus melonum con-
tusorum. Sic aqua albuminis ouorum ritè preparata, &
oleum vitellorum, succus limonum ac citrorum recen-
tium, nec non aqua florum fabarum, rosarum, limonum,
oleum vel spuma tartari, quod tamen est tenerioribus
pueris acrius, adultioribusq; magis conuenit. Vesper-
quoq; quidam illinunt faciem cum vnguento citrino &
pomata mixtis, quod mane decocto hordei predicto rur-
sus abluatur.

Quæ-

QVAESTIONES TRES.

I.

An variolæ & morbilli nouus sint mor-
bus Hippocrati & Galeno ignotus.

II.

An aliquando variolæ, morbilli, & a-
lia *εξαιδηματα* sine febre prodeant, & in cute
efflorescant.

III.

An necessariò omnes homines semel
vel sæpius in vita morbillis & variolis corri-
pianur.



B 3

AD

DOMI



AD DOCTISSIMUM
DOMINUM THOBIAM COBE-
RUM AMICUM CHARISSIMUM
CERTISSIMUM.



*Rimus erat cum iam spoliata Colchide prudens
Vellera Phryxæ ferret Iason ovis.
Cui sociatus erat charo cum Castore Pollux,
Coniuncta unanimi pectora bina fide.*

*His sociis rapuit flauentia vellera Iason,
Hincq; ouis aurata premia summa tulit.
Vellus at ecce nouum nitido preciosius auro
En datur; hoc rapias arte Cobere tibi.
Namq; tuis thesibus se splendida GLORIA pandit,
GLORIA vel cunctis anteferenda bonis.
Tendit ad hanc rapidam meta vicinus in Argò,
BOKELIVS Medica maximus arte Senex.
Ast ego CASTOR ero cui tu coniunctus ut alter
Pollux: auratum vellus amore foues.
Perge, rati dubia certus moderator Iason
Obtigit: hinc laus est magna futura tua.
Ille ego CASTOREO tibi cognite nomine laudis,
Participem faciam me sed, amice tua.*

Christophorus à Bibran Siles.


AD

B

DOMI-



DOMINO THOBIAE KOBERO,
Damonij suo fidissimo: Theses de Vario-
lis & Morbillis spinosissimas disputa-
turo S. P. D.

 *V*a grauis, & variis est ardua plexibus, atq;
Dura suis salebris, eloquere ergò thesin?
Quod res est dicam. Facis hoc quod viribus æ-
Ingenij dignum lumine quodq; tui est. (quum,
Non certè minus hoc decuit te condere quicquam,
Nec leuius iustum volvere pondus erat.
Horruit en aliis Spartam hanc per ulsus adire,
Quam tantis telis expositum esse videt.
Pertinuere aliqui forsàn quod suscipis, ire
Contra oppugnantum robor a tanta virum.
Scilicet Ingenij vis hoc, industria mira,
Et generosa animi gloria tentat opus.
At, non sic vera est quærenda per ardua virtus?
Annon Augustis profluit omnis Honor?
MACTE animi iuuenis, quo vix felicior alter,
Euge, stet immoto mens tibi fixa pede.
Insta: Paoniâ vel eris non ultimus arte,
Et metuet dextram Tartarus usq; tuam?

M. Iosephus Lautenbach.

F I N I S.

99 A 6903

(No. 24
nicht)

(25 Handschrift)

(9)

(No. ~~ausgegeben~~)

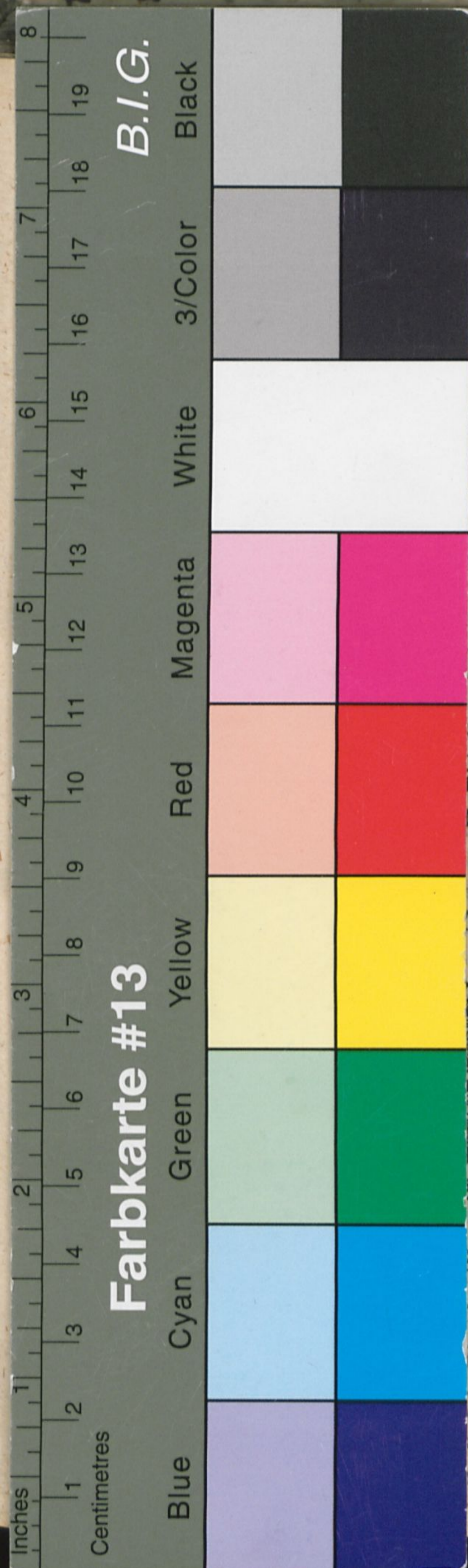
ULB Halle 3
002 636 220



VD17

TA-OL





Hl.
 TATIO
 ICA
 RIOLIS
 BILLIS.
 m
 EI OPT. MAX.
 TIA.
 SIDE
 BOKELIO
 DOCTORE ET IN
 MIA IVLIA PRO-
 lice xvi. Augusti, ho-
 itis tueri co-
 tur.
 BERVVS GOR-
 N S I S.
 ESTADII
 lucium, Anno 1591.

*Dochter des berühmtesten
 Valentino Mylio S.S. Theologie
 studijssamen amico suo Thoma
 risanti et charissimo cetero
 d. Coberg*

